

Solna Tingsrätt
Box 1356
171 26 Solna

T 8880-17

Jag vet inte om jag hinner få tillräckligt med utrymme när det blir dags att träffas och förhandla. Jag tänkte därför att jag skickar in den här i förskott. Under alla år som jag och Barbara varit nära, har hon haft ett ansikte utåt och ett som var reserverat för familjemedlemmarna och alla de som hon tyckte förtjänade brysk behandling. Jag har vid flera tillfällen försökt att belysa denna mörka baksida, men som det ofta blir i sådana tillfällen så har hon kunnat slingra sig ur detta och istället få mig att framstå som förövaren. Jag och alla andra inblandade fick därefter snällt fortsätta vara inställsamma. Barbara kunde fortsätta utöva sitt skräckvälde mer eller mindre ostört och framstå som antingen hjälte eller offer beroenden på vem som fanns i publiken.

Jag hade tills för drygt någon vecka sen egentligen ingen bra plan på hur jag skulle hantera den här närmast tragikomiska situationen. Det fanns helt enkelt så mycket som var galet, för mycket för att man ska kunna hitta en beröringspunkt. Allt befinner sig i ett fluktuerande stadium, där det mesta är bara en illusion, jag antar att det är en del i hennes strategi. Man ska aldrig kunna komma till något avslut. Kontentan blir att man efter år med henne börjar ifrågasätta ifall man själv är vid sina sinnes fulla bruk. Jag är idag dock ganska övertygad om att min egna helande process nästan är klar nu.

För att belysa min poäng måste jag istället berätta en annan rättegång. T-9446-17 hette den och den var mellan Anna Sandelin (min mamma) och Barbara där jag var Annas ombud. Hela förhandlingen var en snabb affär, det hela var över på 20 minuter. Trots att jag gick med på att pruta bort c:a 75 000 av skuldbeloppet ville Barbara inte gå med på detta. Domen kom bara några timmar senare. Domstolen gick helt på vår linje och jag hade nu en dom i min hand där Barbara istället skulle betala hela beloppet på 325 000 jämte ränta.

Av vad som framgår av de sex meddelanden hon senare på Fredagskvällen lämnade på mammas telefonsvarare var hon inte alls nöjd med utgången. Det förekommer en hel del kommentarer där som är på gränsen eller kanske rentav kan klassas som hot. Så pass att morsan visst tyckte att det hela lät ganska obehagligt. (Bilaga 2) så pass att hon nu ville ta en omväg för att handla sin bingolott.

Jag såg inte mailet från domstolen förrän på Onsdagen efter Valborg. Jag gjorde i ordning ansökan till kronofogden, fick den påskriften av mamma. När detta var fixat, fanns det en tanke jag inte kunde släppa: - det här känns inte helt hundra, tänkte jag. Jag måste försöka göra ett medlingsförsök till. Torsdag eftermiddag ringde jag därför upp Barbaras ombud i den här tvisten, min tanke var att hon kanske kunde förstå att jag faktiskt ville ge henne en ärlig chans att slippa få en prick i kronofogdens register. Jag tänkte att informationen kanske går fram bättre ifall hon får höra den från sin advokat. Jennica Paulette svarade och var enligt mitt tycke väldigt professionell, hon lovade att framföra mitt medlingsbud. (Bilaga 3) Jag menade att Barbara kunde få till på Måndag, d.v.s. idag att bestämma sig.

Vi måste anta att det var svaret som levererades av Barbara på mammas telefonsvarare under

Lördag förmiddag (Bilaga 4) Barbara lät bland annat meddela att hon kände sig hotad, vid flera tillfällen på bandet lät hon min mamma få veta att man minsann inte hotade henne ostraffat. Även här finns det saker som man kanske skulle kunna tolka som hot från Barbaras sida.

Men det är idag inget jag tänket agera på, irriterande och barnsliga uttalanden vill jag bara klassa dessa som, inget annat. Vad som är min poäng i sammanhanget är att be er att bedöma Barbaras mentala hälsotillstånd alternativt hennes emotionella utveckling. Jag anser nämligen inte att en person som inte kan se skillnad på ett medlingsbud och ett hot är kompetent att vara en förälder. Jag har dessutom svårt att tro att hon har eller att hon kan få tag i 325 000 jämte ränta, och av hennes beteende kan jag inte utläsa annat än att hon förmodligen ämnar att strunta i att betala dessa pengar.

Jag har medvetet hållit mig undan det senaste året och inte försökt att ta kontakt med mina barn. Bara för att jag tror att detta bara skulle leda till mera obehag för dem och mera bränsle till Barbaras förvridna agenda. Det finns som jag ser det ingen anledning att heja på Barbaras ”brottningsmatch” nere i gytjtjan. Den här incidenten med är en synlig spricka i hennes fasad. Den som hon genom åren försökt göra allt för att hålla intakt. Det finns flera tillfällen där jag har lyckats begåva mig med frapperande material som jag skulle kunna visa upp här, det blir tyvärr så att men samlar på sig inspelningar då man befinner sig i närheten av en person som alltjämt tar det ganska lättvindigt på konsekvenserna av sina uttalanden. Jag anser dock inte att den här rättegången alls handlar om att skuldbelägga någon förälder, det vi måste koncentrera oss på är att ungarna ska få en dräglig framtid och att personen som ska ha huvudansvaret är en vuxen och ansvarsfull individ. Barbara har vid ett flertal tillfällen tyvärr visat att hon inte riktigt klarar att leva upp till den rollen.

Som jag berättat för tjejerna på Spånga/Tensta som gjorde utredningen ni beställt, så nämnde jag att jag ville ha ensam vårdnad. Jag vet i dagsläget inte vad som är bäst för barnen, känner kanske att jag inte är kompetent nog att kunna komma med ett förslag här, utan att först konsultera människor med mera erfarenhet att hantera kriser som denna. Däremot kan jag tycka att Barbara definitivt inte kan tillåtas agera lekledare så som hon hitintills gjort. Barnen behöver en trygg tillvaro och människor som begriper deras behov i sin närhet. Idag har de en mamma som krampaktigt omfamnar alla sina leksaker och fräser åt alla som kommer i närheten att det minsann bara är hennes! Min bil, mitt hus, mina barn, mitt företag, min hund, o.s.v. Det här beteendet är någon man kan observera på en 4-åring i sandlådan, inte hos en person som vill fostra sina barn till ansvarsfulla vuxna individer. Men Barbara är i juridisk mening inget barn, hon fyller 50 i år och hon kan mycket väl räkna ut vilka konsekvenser hennes handlingar får på omgivningen. Det är bara hennes moraliska kompass som är på en dagisunges nivå. Hon vet att allt jag eller barnens farmor eller någon annan med anknytning till barnen försöker göra mot henne i juridisk mening i förlängningen drabbar Ida och Freja. Det är bakom den här mekanismen som Barbara gömt sig bakom sen i princip den dagen som Ida föddes.

Det var så det såg ut, innan jag läste utredningen, som då uppenbart hade några fel och brister.

Jag har svårt att se att utredarna är helt opartiska i den här utredningen. Det finns uppenbara feltolkningar på flera ställen och att man har även valt att färga vissa aspekter till den ena förälderns fördel. Detta utan att genomlysna vad som döljer sig bakom vissa påståenden. Man har som jag ser det i flera fall betraktat grundlösa påståenden så som vägledande i utredningen.

Jag börjar med att belysa de uppenbara brister jag hittat vid den första genomläsningen, så det kommer förmodligen flera till. Jag var tvungen att lägga ifrån mig materialet flera gånger bara för att det där finns få pass många rena lögner från Barbaras sida. Man skulle kunna säga att det mesta som sägs som ofördelaktigt ang. mig i själva verket är projektioner av saker som Barbara själv är skyldig till.

När Anastasiia nu såg hur hennes närvaro omtalades blev hon lite bestört, Vi har en situation som förmodligen är orsakad av Barbaras framfart och vi har p.g.a. hennes manipulationer ingen lust att vara ifrån varandra, Barbara känner personligen Anastasiias f.d. Arbetsgivare och hon har även haft den dåliga smaken att skryta om sin inblandning i den tråkiga affären där Anastasiia både blev av med sitt jobb och sitt arbetstillstånd förra sommaren – vi har nu för avsikt att ansöka för anknytning och få rätsida på det här situationen som Barbara menar att hon är upphov till. Anastasiia har även skrivit ett följebrev som hon bad mig bifoga här (bilaga 5).

Sida 5 – tredje stycket

Det här är ett genomgående tema i hela utredningen, den är på flera ställen polariserad och man väljer att utan någon annan bevisföring ta Barbaras och barnens ord som fakta. Det är enligt mig en ett återkommande mönster där allt grundar sig på Barbaras villfarelser som hon sedan skickligt blossat upp till en sådan dimension att alla i hennes närhet utan någon vidare också tar hennes version som ett faktum. Det är uppenbart att utredarna i det här fallet är påverkade av Barbara och att de genom sin utformning av detta stycke tydligt tagit hennes parti. Jag vill belysa att av de observationer jag gjort så är alla utredare som jag träffat på kvinnor och att det är en allmänt feministisk anda som genomsyrar hela kåren. Man väljer då i flertal fall att per automatik att i första hand lyssna på kvinnan i en konflikt. Att Barbara enligt mig dessutom är en skicklig manipulatör gör ju inte deras uppgift lättare.

Sida 6 – första stycket

Uttalanden från Barbara om hotfulla sms. Jag vill i så fall att dessa presenters så att domstolen kan få belägg om att det förekommit s.k. hotfulla sms, i annat fall måste detta avfärdas. Jag har vid ett tidigare tillfälle ingett alla sms och mms som jag haft med Barbara sen incidenten, jag bifogar dessa igen (bilaga 6) Däremot vill jag gärna tillägga en brasklapp i ämnet hotfulla sms, det sista jag fått från Ida 11-04-17 ”snitches get stiches” - det bortförklarades sedan som ett ”fel” sms, det går dock inte att bortse att detta kom som en direkt reprimand på att jag råkat avslöja nått som skulle hållas hemligt hos ungdomsgruppen.

Att vi kom till platsen berodde att vi ville ha igen Anastasiias telefon som Barbara fått av polisen. (Det rörde sig om en kasserad telefon som Barbara bad mig slänga och där det enda som i laglig mening kunde knytas till Barbara var bakstycket. Ett nummer tydligen kunde härledas till Barbara som ursprunglig köpare av telefonen. Men nu hade Barbara kasserat den och jag hade i princip bytt ut allt på telefonen förutom bakstycket. Så i laglig mening så anser jag att detta nu var min telefon och jag i min tur hade gett den i present till Anastasiia) Jag har sedan händelsen försökt att få tag i namnen på poliserna som var där. Men när jag ringde upp polisen blev jag varje gång hänvisad till Lars Lindskog, deras befäl och han menade bara på att han nu skulle sköta all kontakt, att jag inte skulle behöva bekymra mig mera om detta!? Jag vill på så sätt åberopa att poliserna som var där kallas till vittnesbåset. Den ena svarade på ett telefonsamtal och då hörde jag förnamnet Joakim. Den andra polisen, också den jag fick bäst kontakt med har jag inte kunnat identifiera, han förekommer dock med tv serien ”Stockholmspolisen” - avsnitt tre 17:35 in.

Sida 7 – femte stycket

Nu tycker jag att Barbara försöker låta betydligt mera timid än vad jag är van att se/höra henne, det lät inte alls så när det begav sig. Jag har vid flera tillfällen skickats iväg för att ”jaga rätt på Ida”. Det var ett ganska jobbigt läge för Barbara, det blir nog alltid så när hon inte har kontrollen. Vad jag kan erinra mig så försökte jag vid några tillfällen prata med Ida om vad det var som pågick. Men nästan uteslutande så var hon avvisande och lät mig förstå att detta inte var något som jag hade att skaffa med. Barbara var stundom väldigt nitisk och kontrollerande och stundom ointresserad och likgiltig. De vuxnas roll måste vara att agera, men Barbara var mest intresserad av att trissa upp konflikter mellan mig och barnen. Jag gjorde även en egen orosanmälan till socialtjänsten men det verkar som att just denna bara rann ut i sanden – ingen återkoppling. Jag bifogar även några bilder

som jag råkat komma över (bilaga 8)

Sida 8 – första, andra och tredje stycket

Detta är exemplet på de projektioner som Barbara utsatt barnen för. Det går inte att ha en relation i ett rum fullt av ”äggskal” och totalitär kontroll. Barbara skyller nu allting på mig och en gång i tiden så tog jag ofta på mig skulden. Idag har jag läst på och jag har förstått hur mekanismerna bakom Barbaras beteende fungerar. Nu vet jag att jag gjorde vad jag kunde i den situation vi befann oss i. Om man mikrokontrollerar allt så som Barbara gjorde kan ingen relation någonsin fungera, alla inblandade börja istället hysa agg mot varandra, vara misstänksamma och sätta på sig de masker Barbara gladeligen delar ut till alla deltagare. Jag anser att både Idas och Frejas inställning emot mig till stor del beror på ovannämnda faktum. Jag har nämligen sett samma mekanism tas i bruk mot andra personer som inte fyllde något behov i Barbaras agenda. Barbara är väldigt duktig på att isolera människor från varandra, all kommunikation skulle gå via henne och hon hade med ett finger i precis allt. Både Alf, farmors f.d. man och farmor själv har under flera år varit på s.k. undantag och inte fått träffa barnen. Att Barbara menar på att jag inte höll några löften, jag gjorde så gott jag kunde, men det var omöjligt Barbara kunde alltid hitta ett fel ifall det var ett fel hon ville hitta och som regel så sökte hon fel precis hela tiden. Jag brukade tänka så här: Att det inte hjälper att lägga sig platt på marken framför Barbara och låta henne kliva på dig, hon kommer i alla fall inte tycka att man ligger tillräckligt platt.

Sida 11 – tredje stycket

Nu har Barbara haft dryg ett år på sig att strukturera Frejas omvärldsbild. Här antyder hon klart och tydligt vad hon ändrat på med Frejas tillvaro och i hennes tillitsbild. Bo är då inte längre välkommen. För att allt han sagt är en lögn. Allt han gjort mot Freja och hur besviken hon måste vara på honom. Det låter det! Nu när Barbara inte anser sig behöva ha en Bo i sin närhet då ska han inte heller kunna ha någon tillgång till Barnen och inte kunna vara något stöd eller förebild. Jag har väldigt svårt att inte tycka att Barbara här går över gränsen, igen – han tvingade henne att titta i ögonen? Han pratade om hennes diagnos? Och som vanligt stod Barbara bara bredvid och såg oskyldig ut. Om man som Barbara beskriver det i fjärde stycket på samma sida. Förklarat för en då tioåring hur mycket hon har lidit och vilket monster hennes far är, då får man till slut önskad effekt. Men nu tror jag inte att det till 100% förhåller sig med Freja så som Barbara beskriver det. Jag har en känsla att Freja spelar ut vad hennes mamma vill se. Det ser i mina ögon ut som att det där är lite överspelat, att det där inte är Frejas sanna känslor. Den där sängen förresten var också en som där grej som Barbara gillade att använda för att ställa till med oreda. Först bad hon mig om hjälp för att hon inte stod ut med en Freja som då trivs bättre i mammas säng än sin egna, för att när jag haft min dust med Freja och fått henne att acceptera att hon skulle sova i sin egna säng åter låta Freja smyga tillbaka till hennes sovrum. Snacka om dubbla budskap, klart att det skapades onödiga konflikter där. Freja har används på det där viset i flera sammanhang än sängen, jag har ofta försökt påtala om att den här ”pedagogiken” inte fungerar. Barbara har dock generellt struntat i den debatten och även om hon nån gång då och då gett sken av att hon tagit till sig, så var hon tillbaka i sitt omogna beteende ganska snart därefter.

Sida 16 - andra stycket

Nu ska vi tala lite klarspråk, klart att Bo blev irriterad då han inte fick träffa sin nya flickvän i fred, men där slog Barbara huvudet på spiken, ”själsäker” det var vad som vad felet. Barbara kände nog kanske att hon inte längre hade samma kontroll över Bo. Trots att han då officiellt brutit upp med Anastasiia bara för att han inte kunde komma på något annat sätt att blidka Barbara som i själva verket var den som bara blev argare och argare. Hon gjorde rutintester av telefonen och div. andra media, hon kom på oannonserade besök (lyckligtvis utan att ertappa Anastasiia) som en sista åtgärd bestämde sig Barbara att de skulle byta bostad och att hon nu istället skulle bo en helg hos Bo medans Bo skulle ta Barbaras plats på Rågångsvägen. Inget egentligt fel i det, utom då att det hela

för Barbaras del handlade om att se till att markera terrängen för Anastasiia som hon misstänkte fortfarande var med i bilden. Vi hade inget val, vi städade undan alla personliga saker som tillhörde Anastasiia men vi glömde ett anteckningsblock där Anastasiia brukade skissa kläd design idéer hon ofta hade. Vi hittade blocket sen, längst ner under alla matrester som Barbara demonstrativt hade kastat över blocket efter att hon först skickat ner det bland soporna.

Incidenten med snärten på Barbaras handled kommer jag så väl ihåg, jag hade väntat på ett viktigt samtal och det var angeläget att det jag sa till personen som ringde blev rätt. Barbara kunde naturligtvis inte hålla tyst i 5 minuter, det var som att just dessa tillfällen då jag var tvungen att koncentrera mig på nått alltid var de tillfällen då Barbara var tvungen att störa så mycket som möjligt, så även denna gång. Jag hade innan samtalet förklarat för Barbara att en person skulle ringa strax och vi visste att det även var i Barbaras intresse att det gick bra. Ändå var hon tvungen att sätta igång att hålla låda just när samtalet kom. Hon visste mycket väl att jag bara hade en chans att lyckas med det jag skulle göra. Nämligen ertappa en säljare på en lögn, en som hade lovat nått han nu inte hade för avsikt att hålla. Reflexmässigt snärtade jag till Barbara med två fingrar på hennes ytterplagg beklädda vänstra underarm, samtidigt som jag visade ett tecken på att hon skulle vara tyst. Det är så man ibland gör när man blixtnabbt behöver få till en tystnad. Det hade motsatt effekt på Barbara, hon började nu skrika och hon rusade ut ur bilen eftersom vi precis hade anlänt till hemmaadressen. Jag lyckades avsluta mitt samtal med kanske inte ett sådant resultat som jag hade hoppats på. Barbara hade redan hunnit in i huset. Med gestikulerande och skrikande läten hade hon nu lyckats informera Ida om ”misshandeln”. Ida som i det här laget var så pass väl tämjd att hon inte hade någon mista tanke på att ifrågasätta sin mors teater. Bifogar några inspelningar på Idas attityd (bilaga 9 och 10) Sorgligt men sant, mer än så behövdes det inte för att få igång en kalabalik, ibland ännu mindre.

Sida 16 – tredje stycket

Ska vi ta den där dagen då, ok – den här kan bli lite längre.

Riktigt synd att min telefon gjorde en uppdatering några dagar innan den här incidenten, normalt spelar den in alla samtal per automatik, men efter uppdateringen så slutade appen att spela in rösten på de jag pratade med. Man kan ändå föreställa sig vad som sades av den andra personen. Jag saknar alltså visst bevismaterial, i det här fallet får vi lita på mitt minne så gott det nu går.

12:20 det börjar med att Ida ringer mig, det som förbryllade mig i efterhand var att hon aldrig tidigare ringt mig på det där viset, Det jag minns att hon sa var: Pappa hjälp, mamma har fått psykbryt. Hon lät i alla fall väldigt upprörd och behövde tröst. Jag åkte till rågångsvägen hämtade upp henne och sen åkte vi till Sollentuna och käkade lunch. Det här var första gången som jag minns det som Ida direkt frågade om min hjälp. Vi åkte sedan hem, några av hennes kompisar poppade upp vid två tre tiden. Det slutade att jag skjutsade henne till tåget c:a 17.30.

Barbara hade tydligen dragit iväg tidigare på förmiddagen och hon skulle visst träffa nån kompis, det var i alla fall vad Freja hade fått veta, men nu var hon väldigt orolig. Mamma hade tydligen ringt hem flera gånger och hon var enligt Freja klart påverkad. Hon var på ett kaxigt humör och mellan raderna lyckades jag förstå att de nu hade planerat en kupp och att de skulle göra den slutgiltiga lösningen med mig, hennes kompis som också var rätt i gasen hade den dåliga smaken att förklara för mig att jag minsann skulle bort från Barbaras liv för gott och att hon nu skulle flytta in istället. Jag tog nog inte detta på särskilt mycket allvar, jag hade förvisso varit med om att en packad Barbara även tidigare fräst och hotat mig hej vilt. Men att det då brukade gå över när spriten försvunnit ur systemet. Det var mest låda på den där, inte så mycket sparkar och slag. Jag åkte till Freja och vi gjorde några försök till, fick även tag i Barbara innan hennes telefon dog, men det hon sa tyckte jag nu var så pass osammanhängande att jag inte riktigt kunde göra mig en klar bild om var hon var eller om hon var på väg hem och i så fall med vilket sällskap. Freja och jag plockade fram lite Fredagsmys och satte oss i soffan för att titta på postkodmiljonären, när den var klar kollade vi på Lets Dance, Freja satt hopkrupen med mig i soffan, hon hade lyckats lugna ner sig lite. Barbara kom hem ett par danser från slutet. I börja sa hon inte så mycket utan satte sig vid köksbordet och öppnade en flaska vin. Freja som såg det där blev naturligtvis upprörd ännu en gång

, hon gillar nämligen inte fulla människor. Jag har full förståelse för vad hon känner där, vissa individer blir nämligen väldigt lynniga och svåra att förutsäga när de druckit, Barbara var en sådan individ. Jag gick t.o.m. Fram till Barbara och försökte trösta henne, trots att hon nån timme tidigare uttalat att hon skulle göra hemska saker med mig. Nu verkade hon i alla fall vara mycket lugnare. Jag gick tillbaka till Freja som gärna ville ha en avslutning, jag ville också försäkra mig om att Barbara kunde hantera detta, eller rättare sagt bara skulle gå och lägga sig utan mera rabalder. Freja hade ett behov att förklara nått för Barbara, eller som jag uppfattade det ställa Barbara till svars för att hon inte hållit sitt löfte till Freja och kommit hem direkt efter lunch som hon lovade. Jag försökte lugna Freja genom att säga : Låt mamma gå och sova nu, det där är i alla fall inget hon begriper ikväll.

Det var som att någon trampat en katt på svansen. Barbara studsade nu upp från köksstolen, med yviga rörelser kom hon nu som en tornado mot mig du ska bort härifrån! Skrek hon samtidigt som hon måttade slag och sparkar mot mig.

Jag kände att jag måste värna mig, det var en lite väderkvarn som vevade mad allt hon hade. Till slut fick hon in en högersving, den var som det heter på boxarspråk, klockren. Jag minns att jag såg det svartna till under bråkdelen av en sekund.

- men vad 17 gör du sa jag samtidigt som jag slog ut med båda armarna, jag tror att det var den här reflexreaktionen som hon var på jakt efter, jag hade hunnit reagera innan jag hann tänka. Det kändes som att min vänstra hands tumme olyckligt träffade hennes läpp. Jag tror nog inte att det ens var p.g.a. att det fanns någon styrka i själva slaget, det var som sagt bara en sån där reflex som när man viftar bort en irriterade fluga. Jag kanske t.o.m. Skar upp läppen med min nagel, jag vet inte säkert vilket men nu kom det blod från hennes läpp. Jag försökte säga, förlåt, det var inte meningen eller nått sånt. Barbara hade slutat lyssna långt innan dess. Hon hade hittat sitt mod för att genomföra sin genialiska plan. Ha, nu har du misshandlat mig, skrek hon. Nu ska du försvinna härifrån, för gott. Hon började nu famla efter en telefon, Polis! Skrek hon för full hals, nu ska jag bara anmäla dig och sen så åker du in. Vid det här laget hade jag fattat vad hon ville åstadkomma, hon brukade ofta prata om att göra samma sak som Mariola gjorde 1997 men att hon minsann skulle göra det mycket bättre. Jag tyckte att det där med polisen. igen bara idé kändes som superkorkad just då. Polisen kanske hade varit en bra samarbetspartner här, men de kunde lika gärna ta mig därifrån i handklovar. Om vi pratar polisingripanden så har jag en släng av PTSD kopplad till detta, det verkar som att det någonstans finns en anteckning i deras databas om att jag är en våldsam jävel. Jag chansar helst inte på att poliser alltid går att prata med. Jag roffade därför åt mig alla telefoner jag kunde hitta, jag lyckades även att slå igång ljudinspelningen på min egna lur. Ni får lyssna själva, är jag en våldsam jävel som bara vill trakassera alla med våld och hot och mera våld och mera hot, så som Barbara beskriver mig? Eller är det kanske så som jag menat från allra första början, att hela den här situationen är att hopkok regisserat av Barbara Broddlinder för att bli av med mig från barnens liv?

Nu var det första gången som jag orkade lyssna på den här på väldigt länge, den är riktigt jobbig att höra, tycker jag fortfarande. Men om man lägger ihop två och två så blir det lättare att förstå varför Freja isoleras av Barbara. Man hör klart och tydligt på bandet hur Barbara ger sig på Freja fysiskt, jag antar att även jag tränats upp till att blunda för dessa episoder. Nu när jag tänker efter så handlar Barbaras anklagelser om att jag skulle vara våldsam mot döttrarna inte är något annat än ännu mera projektioner och att det är i själva verket hon som varit den handgripliga föräldern. Jag lägger även med några bilagor här (bilaga 11,12,13,14 och 15)

Sida 16 – fjärde stycket

Det här tycker jag låter som ett rent hot, jag vågar påstå att Barbara gärna vill ”skrämma upp” de som hon kallar för ”dumma människor” men att kosta på sig ett hot mitt i en skriftväxling är ganska ovanligt även för henne. Jag skulle dock önska att Barbara förklarar vad hon menar med ”saker”? Det här är inte särskilt lustigt tycker jag, dock inte så ovanligt när man pratar med henne, kanske den största anledningen att jag inte haft någon ordväxling med Barbara sen November 2017.

Sida 20 – femte stycket

Här måste jag åter motsätta mig Barbaras påståenden, Jag har visst försökt att ha en dialog med barnen ang. alla påståenden som deras mamma hävdade varit riktiga om mig. Jag har inte varit perfekt i alla lägen, men så som det har funkade i Barbaras värld så kan en fjäder väldigt snabbt blivit en hel hönsgård. Jag ska för ordningens skull bifoga några saker som Barbara lämnat in som bevismaterial i ett annat mål, T 8880-17 (bilaga 16, 17 och 18) nämligen det som rörde hur tillvida hon var skyldig att betala igen ett lån eller om det skulle förträngas och glömmas bort.

Jag lär väl vid nått tillfälle när vi fortfarande hängde ihop uttalat ett konstaterande. ”Fan, du måste ha varit den som mobbade alla i skolan”. Den har jag sedan fått äta upp, vid väldigt många tillfällen. Jag har dock inte ändrat min åsikt, trots att Barbara kallat mig för befängd och även försökt projicera mitt påstående tillbaka på mig. Jag anser fortfarande att hon använder sig av just en sådan taktik när hon på ett ganska omoget sätt försöker värva en hop följare som hon sedan vänder mot någon hon vill bekämpa. Det blir ju extra tråkigt när hon värvar sina egna barn i ett sådant sammanhang.

Sida 28 - tredje stycket

Nu låter det som Barbaras ”ordsallad” igen. Att röra runt i tidslinjen eller att poängtera saker från väldigt långt tillbaka eller belysa sin oro för nått som förmodligen kommer att hända i framtiden, jo om Barbara känner en oro för detta eller att hon plötsligt minns nått som hände för 10 år sen, då finns det en anledning att söka skydd. Det här stycket är ännu ett exempel på hur osammanhängande en ”diskussion” med Barbara kunde vara. Jag vet inte vilket som gör mig mest orolig i det här läget. Att Barbara sitter på Idas axel och viskar vad hon ska säga eller om det är så att Ida anammat sin mammas retorik. Hur många gånger kan man önska ”God jul” och ”Gott nytt år” mellan den 31/3 2017 och den 7/4 2017? Här kommer i alla fall en ljudupptagning av mitt första försök att ta kontakt med Ida, det här är då samma tjej som jag en vecka tidigare fick rädda från en morsa som fått ”psykbryt”. (bilaga 19)

sida 29 – andra och tredje stycket

Barbara har verkligen inte odslat någon tid här, jag vet ärligt talat inte vilken sorts logik som ligger bakom gärningar som dessa. Att bokstavligt talat få hjärntvätta någon till den milda grad som jag nu ser har hänt med Freja tycker jag i sig borde behandlas som ett separat brott. I mina ögon är Freja en människa, i Barbaras i bästa fall en sköld eller en maskot. Det är helt enkelt för mycket motstånd i det Freja säger till utredarna för att jag ska finna det som trovärdigt. Jag känner till några av de knep som Barbara har använt sig av för att få Freja i ett sådant tillstånd som där kan beskådas. Jag kan även föreställa mig vad hon ytterligare har hittat på för att fjärma mig från Freja. Jag har tydligen lurat henne, jag har enligt Barbara ”övertygat” eller ”försökt övertyga” Freja om att jag har samma sort neuros som hon. Det skulle då enligt Barbara vara för att jag ville ha nått för min egna vinnings skull? Barbara har med andra ord som jag ser det passat på att avfyra hela sin arsenal av projektioner och div. andra taktiker för att övertyga Freja om att jag var en skurk. Och någon hon absolut aldrig skulle ha litat på. Låt mig istället för att ventilera mina olustkänslor mot Barbara presentera några exempel, dessa bör kunna vara vägledande hur Barbaras generella beteende har varit bakom stängda dörrar. Freja, som är ganska typiskt för aspies och särbegåvade människor har som synes ett väldigt starkt rättspatos. Man får inte skada någon och man får inte lura någon. Detta har varit hennes måtto sen hon var väldigt liten. Varför berättar jag detta? Jo, det som styrts Frejas val i livet har inte varit hennes egna behov och att någon lovat henne ”guld och gröna skogar”. För Freja har den viktigaste måttstocken alltid varit att det ska vara rättvist. Att det ska vara lika mycket till alla och inte minst till henne själv. Freja har alltid värnat om sin egna integritet. Denna egenskap har sen tyvärr ganska ofta använts av Barbara för att skapa konflikter och nu måste jag säga det ingen tyvärr för att roa sig själv. Om man läser mellan raderna på utredningen så känner man igen detta i beskrivningar som att Freja helst vill att det ska vara tyst och att hon numera väljer att göra saker där Barbara inte har tillträde. Men för att återkoppla till temat, det är just detta rättspatos som har varit Barbaras huvudvapen när hon nu kunna härja fritt med Freja.

Jag ska berätta historien om Frejas laptop. Året är nu 2015 och Frejas gamla dator som hon fått ärva av Farmor sjunger som det heter på sista versen. En halvtrasig dator betyder i sin tur för någon som Freja att det blir frustrationer. Freja hamnar då allt oftare på övrig utrustning i hushållet så som surfplattor och Barbaras dator. Man skulle kunna kalla Freja för storkonsument av spel. Detta i sin tur betyder att någon som Barbara som maniskt vill ha en minimalistisk stil på alla sina enheter inte kan se Frejas framfart som något annat än att det finns en inkräktare där. Vilket i sin tur leder till flera konflikter. Det var inte så fett med pengar vid den aktuella tidpunkten, men jag insåg att problemet på nått sätt måste lösas. Jag vet inte vad jag ska kalla det för om det var karma eller nått, men jag råkade hitta en nästan splitterny laptop som någon uppenbart glömt på en parkbänk. Min första instinkt var att försöka hitta den rättmätiga ägaren och jag hade ett dilemma framför mig. Men där fanns ju även Freja som behövde en ny dator och som vi egentligen inte hade råd att köpa till henne i stunden. Jag konsulterade med Barbara och efter en stunds övervägande bestämde vi oss att detta var en bra lösning, jag gjorde i ordning datorn och fick det att se ut som att den var fabriksny. Man så tänkte jag så här, om vi nu berättar för Freja att vi skaffat en ny dator till henne så måste dess ursprung hållas hemligt, jag visste att den kunskapen förmodligen skulle vara förödande ifall Freja med sitt rättspatos fick reda på sanningen. Jag, Barbara och Ida bestämde därför att vi håller den här informationen hemlig. Jag kunde nu beskåda en lycklig Freja som nu hade en egen riktigt vass liten maskin att spela på så mycket hon orkade.

2017 – Februari-Mars nånting, Freja hade tydligen lyckats ladda ner nått så pass jobbigt virus att inga program riktigt ville råda bot på det. Jag tog med den till mig. Hon hade dessutom en önska att jag skulle uppgradera datorns OS från win7 till win10. Där ligger den fortfarande med nytt operativ. Barbara kunde nämligen inte hålla sin stora trut. Hon var tvungen att berätta vår hemlighet för Freja. Barbaras agenda fick som vanligt komma först, att hon sen sårat Frejas integritet var av mindre betydelse. Jag hade gärna velat berätta detta för Freja själv, men jag tänkte att det förmodligen kommer ett bättre tillfälle i framtiden. Okej – det andra exemplet är en inspelning som jag gjorde på dagen innan Frejas 10-e födelsedag. Barbara har alltid bakat tårter, det är en så pass viktig del i hennes tillvaro att ingen någonsin kunnat eller vågat ifrågasätta detta beteende. Nu var det dags för Frejas tia och det skulle återigen bli tårtkalas. Alla skulle bli så tacksamma så. Barbara ringde upp mig, för att hon inte visste hur hon skulle hantera Freja, jag fick medla och den här är en av de få där Barbara faktiskt tar till sig kunskapen men dessa var ganska ovanliga. (bilaga 20) Det nämnes även nått om hur otrevligt det var att gå och äta glass med farsan. Låt mig nämna hur det var så som jag minns det. Vi var ofta ute och käka glass, ibland alla tre och ibland var även Barbara med. Men eftersom jag ganska väl vet hur mina döttrar fungerar, så vet jag att det är ganska olik i maten, Ida kan t.ex. ibland kasta i sig en portion som en sumobrottare medans Freja som är den som gillar sött mest då är ganska liten i maten. Freja tar några tuggor och sen blir det att kasta ifall ingen annan är sugen på halvsmält glass. ”Frozen yogurt”, ett ställe som vi ganska ofta hamnade på och som enligt mig har ett lite elakt knep som gör att kunderna tar mera glass än vad de kanske från början önskat sig. Maskinerna som sprutar ut glassen i olika smaker har en egenhet. Först kommer det ingenting och efter en stund kommer det jättemycket. Jag vet inte om de är kalibrerade att bete sig så där, men det har ofta slutat med att Freja fyllt hela koppen och plockat ihop en glass för 60-80 kronor där hon inte ens orkat hälften av. Vi har därför mot slutet av vår samvaro diskuterat denna företeelse och Freja var otvetydigt överens med mig om att de kanske ville att man skulle köpa mera glass än vad man sen orkade stoppa i sig. Vid det här aktuella tillfället kommer jag ihåg att jag och Freja var själva och att jag sa nått i stil med att jag inte skulle orka mer än min portion idag. Och att jag därför bad Freja vara uppmärksam på maskinerna. Där slutar egentligen hela historien, Freja höll med och sa att hon skulle vara försiktig, Det som kommer härnäst måste anses vara ett antagande, baserat på Frejas uttalande hos utredarna. Jag har sett hur Barbara kan ta vad som egentligen är banal och oviktig information och sen göra en höna av en fjäder. Jag tror att om ni skulle fråga Freja idag så skulle hon förmodligen kalla mig för snål och just som hon säger till utredarna ” att jag sabbade allt” Lite synd att en till synes vuxen människa som Barbara måste spela på ett så pass vidrigt sätt på något så banalt som att jag var lite pragmatisk.

Sida 30 – andra stycket

Jag skulle vilja berätta min teori till varför Ida mådde som hon gjorde då. Barbaras fostran av ett barn skulle kunna beskrivas med följande fras: ”så fostras en arbigga”. Barbara lärde Ida att ifrågasätta precis allt och att anfalla alla som inte gjorde som hon ville. Ja, det var en givande dag jag fick uppleva i skolan, hade jag fått komma tillbaka så hade en näringslivstönt som mig säkert kunnat lära sig vara mera pedagogisk. Jag bifogar själva skolarbetet som jag hade kvar på min dator. (bilaga 21) Men det gick inte för sig. Jag förstod inte detta på en gång, men en teori som jag har är att Barbara då tyckte att jag hade kommit för nära Ida. Hon kände nog att hennes ställning var hotad och med små, små manipulationer såg hon till att jag inte fick nån andra chans att besöka Ida i skolan igen. Jag ville väldigt gärna göra det men det fanns som sagt ett uttalat motstånd från Barbaras sida och henne vill man som regel inte vara osams med. Jag kanske skulle legat på, men då hade hon redan styrt om Idas fokus. Jo det är mycket riktigt det som Christian säger här, så som Ida fungerade i skolan då speglar väldigt tydligt dynamiken som finns runt omkring Barbara. D.v.s. allt för att undvika ett ansvar och inte behöva känna några krav på sig.

Sida 30 – tredje stycket

Där hade vi den formuleringen igen. Låt oss en gång gör alla vara överens om en sak. Bo kontaktade sjuksystrarna på båda skolorna för att han var mån om dörrarnas hälsa – inget annat. Vad Barbara anbelangar så är det naturligtvis väldigt obehagligt att hon spelar med barnens hälsa på det här sättet. All missa vaccinationer bara för att visa att hon är en hjälte och att barnens far är en skurk är enligt mig ännu en anledning till att titta efter vad som döljer sig under huven på Barbara.

Sida 32 – första stycket

Låt oss titta på ett av Barbaras trumf kort. Jodå, han har gjort bort sig, vid flera tillfällen har han inte pallat med stressen och fallit till föga frestelsen att göra kriminella ”saker”. Detta tyder ju på att vi nu alla exakt vet vem vi har framför oss, eller hur? Det spelar ju som sagt ingen som helst roll vilken person Bo är idag. Det framgår ju med all tydlighet att han är en skurk och att detta per automatik gör Barbara till en ängel. Nu sitter det två personer, läser från ett brottsregister och drar följande slutsatser. Många punkter = skurk. Att Idas pojkvän klappade till Bo 5 eller 6 gånger i ansiktet innan Bo blev så pass irriterad att han var tvungen att markera med ett slag. Mest för att få ”pojkvännen” att lugna ner sig. Ni får fundera på om det var våldsutövande tendenser eller självförsvar vi hade här. Eller så kan ni också titta på filmen. (bilaga 22) Dömd till misshandel. Av vem, Viktor Risling, Ny facebook kompis med Barbara btw... numera precis som Jesper Levin (korvmannen) och Mariola Rosenholm (min första fru). Viktor, en person med lika livlig fantasi som Barbara, allmänt kallad för pråjsar-apan och det inte utan anledning. Med i det ”värsta” gänget på medeltidsveckan och den person de i allmänhet skickar fram ifall de behöver nån som ska göra bort sig. Det finns en anledning, som jag inte tänker gå in på här. Att man väljer en sådan person när det ska hittas på rackartyg. Han kan nämligen berätta precis det som läget kräver, utan minsta antydning till samvete. Låt oss fundera en stund på vad Barbara menar när hon bygger nätverk. Man får ju naturligtvis bli kompis med vem man vill, inget jag kan lägga mig i. Men jag har väl ändå rätt att fråga varför, varför hon gärna omger sig med personer från min dåtid som samtliga helt klart kan sägas vara kandidater till en kluster B diagnos? Bokföringsbrott, i Barbaras bolag? Jag skötte driften och Barbara skötte bokföringen, jag tog på mig ansvaret för att vi skulle hålla henne fri. Jag medger att jag gjorde mer än ett fel när det begav sig, att det lätt hände knasiga saker när Barbaras tornado blåste för fullt i mitt liv. Barbara hade nog lite svårt att rätta mun efter matsäcken när den blev mindre, så tyvärr. Idag vet jag i alla fall en sak, jag har nu lyckats slita mig från den destruktiva kraften och att jag numera är den som kan erbjuda mina barn ett skydd mot toxiska individer som Barbara. Döm mig på mina s.k. meriter eller ta den tiden det tar att få reda på vem Bo är egentligen idag. Då kanske ni kan göra mina barn en tjänst och låta dem växa upp till att bli ansvarsfulla individer som vet vad det betyder att värna och respektera sina medmänniskor. Eller så låter ni en person som garanterat aldrig kommer att ändra på nått i sitt beteende klona sig själv två gånger till.

Sida 32 – andra stycket

Jag vågar påstå att utredarna nästan är lika duktiga på att ta saker ur sitt sammanhang som Barbara, jag hoppas verkligen att dessa felbedömningar bygger på slarv. Det är i sig klandervärt men kanske inte lika mycket som att ta parti med den en föräldern. Att fiska upp ett enstaka ord eller begrepp ur sitt sammanhang är nått som i allmänhet är att betrakta som en härskarteknik, inte all olik de som Barbara använder sig av på daglig basis. Men nu råkar jag ha en dålig ovana att spela in alla samtal, just för att sådana ”missförstånd” ska kunna undvikas. (bilaga 23)

Sida 32 – tredje stycket

Ok – två saker i den här! Om vi börjar med Ida och det s.k. fasthållandet, Jag stod i vägen och det är mycket riktigt att jag gärna ville ta detta tillfälle i akt för att prata min 15-åring till rätta. Det kostade mig ett par käftsmällor dock. Någon fasthållning var det aldrig tal om jag blockerade bara dörröppningen och hon försökte slå sig fri. En annan anledning till att jag stod kvar var att jag gärna ville undvika polisinblandningen som jag befarade skulle bli resultatet om jag släppte iväg henne i det där tillståndet. Vi hade som resultat av detta ett ganska långt samtal som inte var helt fruktlöst. Ida var väldigt arg, men också som jag såg det väldigt indoktrinerad av Barbara. Jag har även en ljudupptagning av själva händelsen, (bilaga 24) - ja, jag blev upprörd och jag höjde rösten, men hjälp mig lite på traven här, det handlar om en 15-åring som uppenbart inte har några som helst problem att vara utåtagerande och våldsamt själv. Och som jag ser det, p.g.a. påhittade grunder. Nånstans måste väl en far få sätta ner foten och be sin dotter att sitta på rumpan och bara lyssna på sin honom, eller är det Barbaras agenda som ska gälla i alla lägen numera? Jag ska inte gå in på för många detaljer men bl.a. kallade hon Anastasiia för ”sexleksak” och ”prostituerad”. Lyssna gärna på ljudupptagningen jag gjorde där. (bilaga 9 och 10)

Den andra invändningen jag har här är ang. meningen som står på rad 3 och 4 i samma stycke. Detta är vad jag kallar för en medveten misstolkning, jag hade korrigerat den ursprungliga tolkningen till att lyda *”Bo menar att han inte tänker acceptera något sådant utslag som definitivt utan att han då kommer att göra allt som står i hans makt för att få komma närmare sina barn och att återfå kontakten”* Trots detta finner jag att formuleringen som jag från början motsatte mig återigen står i beskrivningen. Att *”Bo inte vet vad han ska göra ifall Barbara får ensam vårdnad över barnen”* Betyder i.a.f. i min värld att jag framställs som en labil individ som man kan förvänta sig precis vad som helst av. Det var inte den bilden som jag ville ge. Det kanske kan se ut som en liten och obetydlig detalj, men som jag ser det så är hela den här utredningen något polariserad och full av små oskyldiga detaljer, precis som att utredarna inte skulle vara helt opartiska.

Sida 33 – tredje stycket

Se så lätt det är att tolka saker man säger precis som man vill. Bo säger att han dricker mera än normalt. Ja, det stämmer och det är något som Bo hemskt gärna vill sluta med då han känner att det påverkar hans hälsa negativt. Som nu t.ex. är det fredag kväll, klockan är strax midnatt och Bo har väl druckit en si så där 2 starköl och ett glas rödtjut. Men att genast dra slutsatsen att detta nu skulle vara något som skulle göra honom labil eller våldsamt är nått som inte alls stämmer, det är den nidbilden som Barbara alltid försökt framhäva av mig. Jag blev aldrig aggressiv av alkoholen, men jag kunde bli reaktionär av Barbaras provokationer. Det var något hon ganska snart lärde sig att utnyttja för sina egna morbida behovs skull. Det blev visst mera ordväxling när någon är avtrubbad och inte orkar hålla garden lika högt som han brukar. Barbara älskade att ta dessa tillfällen i akt, det brukade som regel sluta med att jag vart tvungen att gå därifrån. Att jag dricker för mycket nu stör mig i den mån att det mest påverkar kroppen och hälsan men gör väldigt lite för mitt mentala tillstånd. Jag får t.ex. bröstsmärtor istället för den lustkänsla man normalt förknippar med ovannämnda alkoholmängd. Det var det jag ville framlägga till utredarna, att jag var orolig för mig hälsa och att gärna ville ha en bra anledning att dricka mindre, t.ex. att få träffa mina barn mera. Men istället tar man tillfället i akt och väljer man att rubricera mig som suput och en bråkstake. Jag dricker inte för mycket, men för ofta, men som sagt man får tolka det precis som man vill. När vi nu

är inne på avdelningen att dricka sig full och bli okontrollerbar bör ni kanske ställa frågan till Freja istället. (bilaga 15)

Sida 33 - fjärde stycket

Barbara har inga som helst problem att "gränsa" barnen, hon har en hel arsenal av diverse medel till sitt förfogande. Ni studerade fel person. Barnen betedde sig ungefär så som Barbara behandlar dem när ingen utomstående ser på. "det finns bara en drottning" är hennes favorituttryck och ni får själva lista ut vad det egentligen betyder. Barnen är tränade att inte yppa nått som mamma sagt inte är till för utomstående och de vet precis hur man undviker äggskalen som golvet är fullt av i det där huset. Men som sagt, ni kan ju titta igen och se ifall jag har en poäng här.

Sida 34 - första stycket

Klart att han fokuserar på problemet och han tänker fortsätta med det, hur ska han annars reagera när det finns en person som uppenbart hellre leker sin lek än att se några som helst konsekvenser och låter allt annat förfalla. Jag har förstått att det är så som Barbara målat upp mig, att det skulle vara jag som är den ansvarslösa och den som skyller allt på någon annan. Men det funkar inte att projicera längre. Jag skulle hemskt gärna sätta min fokus på barnen istället, men som ni kanske ser så håller hon dem i ett järngrepp och hon är den som istället sätter all fokus på att putsa sin egna fasad. Barnen har ingen annan funktion där än att få hennes världsbild av sig själv att glänsa. Ang. narcissismen så har jag alltså försökt att undvika dessa formuleringar. Men nu verkar det som att både Barbara och Ida vill in den debatten. Jag säger att ingen av dem egentligen vet vad de pratar om. Men visst, jag är skyldig till att detta startade nån gång under 2015. Barbara brukar skratta lite hånfullt och säga saker som att: *"ha, det finns ingen psykiater som rör på mig"* Detta är ett mantra som hon upprepat så länge jag känt henne. När läget var som jävligast försökte jag därför googla mig fram till nått svar. Det började med debatten om energitjuvar. Jag konfronterade henne och det blev bara värre. Sen så råkade jag följa detta spår och hamnade till sist på narcissism, efter att jag läst på en stund så tänkte jag, *"yes, jag har hittat svaret!"* glad i hågen ringde jag upp Barbara och sa nått i stil med: *Nu vet jag vad det är för fel på dig, nu kan vi bota det som alla psykiatriker inte kunna hjälpa dig med tidigare!* ... Om jag i min ADHD iver kunnat plugga på lite till innan jag konfronterade henne. Konfrontera aldrig en narcissist med att hen är en Narcissist, du får allt tillbaka och det i kvadrat. Det är i.a.f. vad alla kloka människor säger.

Hursomhelst, nu var det för sent, antar att den debatten är i full karriär. För en narcissist handlar det aldrig om barnens bästa, det handlar om hen`s saker, prylar, döda ting. Barnen, huset, bilen, firman, hunden osv. osv. Jag vill inte briljera med min kunskap inom det ämnet, men den har under det senaste året uppgraderats markant. Narcissister ser människor som saker och man vill ju äga sina saker. Om man är en malign narcissist vill säga. Jag ska för ordningens skull förklara lite närmare vad jag vet i ämnet och beskriva ett lättfattligt exempel.

Tänk en person på en arbetsplats, du jag vem som helst. Mitt påstående är att vi alla är narcissister men att det rör sig om ett spektrum. Man kan t.ex. tycka att det vore skönt att dra hem en halvtimme tidigare på en Fredag eftermiddag eller att man drar ut på lunchen 10 minuter extra. Man är i.o.m.d. egenrättfärdigande och man uppvisar nu narcissistiska tendenser, man ser sina egna behov före andras, t.ex. sin arbetsgivares. Men detta är väl en son där grej på marginalen som alla nån gång har råkat ut för eller känt sig frestade att göra. De flesta arbetsgivare ser dessutom mellan fingrarna på detta. Så länge man i övrigt presterar det man ska. Men så har vi då den som upptäckt att man kan sträcka på gränserna lite mera, varje gång. Man kan till slut sitta och lossas jobba hemifrån istället. Om arbetsgivaren ifrågasätter detta, kan man ju säga att hen har fel och att hen i själva verket inte har en aning om vad du egentligen gjort för henom. Till slut täcker man upp den ena lögnen med nästa och istället för att prestera det man förväntas prestera så hittar man ideligen på nya bortförklaringar för att täcka de gamla. Läget blir till sist ohållbart och en klok arbetsgivare brukar som regel göra sig av med en d:o anställd. För man kan ju inte ha någon där som aldrig är konsekvent, nästan aldrig talar sanning och som fullkomligt skiter i hur det går för företaget. Som ni kanske kan förstå så finns det ingen överskådlig lösning på en sådan individ, jag tog exemplet om

en arbetsplats bara för att man lättare ska kunna referera till företeelsen narcissist. En individ som inte har något intresse att samverka i en struktur. Jag ville därför inte spåra iväg debatten i den riktningen, det blir bara gyttjebrottning med en gris. Dessutom gillar grisen spektaklet. En narcissist gör inte fel, även om det för alla andra är uppenbart. Försöker man påtala för en d:o att hen gjort nått fel, då måste det ju vara ditt fel eftersom det är du som påtalar felet. Jag har försökt att få grepp om den här "logiken" i över ett år nu, men det är inte någon lätt sak för en som tänker på andras behov ibland. Men om det nu är så som Barbara genom Idas försorg låtit mig få veta att det skulle vara jag som skulle vara den där hemska narcissisten, varför är det då Barbara som tillskansat sig bostaden och barnen och allt annat?

Sida 35 – första stycket

Hur klarar man att vrیدا ett påstående så fel? Nu tar vi Barbaras parti igen! Barbara undanhöll informationen fram till den första förhandlingen, enbart för att få Bo att se ut som att han var den som jävlas och sätter sig på tvären. Medans hon själv fick spela rollen av den goda modern som var så hjälplös, ett stackars offer som inte kunde rå på ett kivande manipulerande karl kräk. Jag skiter väl högaktligen i vad Barbara ska tycka eller få mig att framstå som, detta var bara ännu ett sätt att visa att det bara är hon som bryr sig om barnen. Fast i själva verket är det precis tvärt om, enligt mig så spelar hon med barnens hälsa bara för att kunna smutskasta mig och framställa sig själv som deras beskyddare. Jag har dessutom inte motsatt mig några insatser, jag ville bara bli involverad i dessa. Sen verkar det som att min insats med att jag mobiliserade båda sjuksyrrorna och hoppade över alla ombud och deras långbänk på nått märkligt sätt fallit bort från berättelsen.

Sida 38 – första stycket

Nu är utredarna där och sniffar på verkligheten igen, vissa frågetecken är dock att verkligen bara skumma på ytan. Barbara är en person som är betydligt mera mångfacetterad än vad det går att se vid första anblicken, hon värnar väldigt mycket om hur hon uppfattas av sin omgivning. Det som finns under skalet ifall man tar en djupdykning där vill säga är inte lika polerat. Här sitter man alltså och föreslår ensam vårdnad till en person som just utrustat en 15-åring med ett vapen. Det där är bara självaste toppen på isberget, är hon verkligen så oskyldig som hon vill verka.

Sida 38 – andra stycket

"Svårt att härbärgera sina känslor" - regeln för en bra detektiv är väl att om nått är fel så är allting fel. Barbara har duperat mig i över ett decennium, nästan lyckats mig att också bli galen och lika manipulativ som hon själv. Med den kunskapen jag har om Barbara idag måste jag istället ställa frågan vad som egentligen är rätt med Barbara? Och svara på densamma själv – inte så mycket! Utredarna konstaterar ju själva att det finns frågetecken och Christian beskriver på sida 31, andra stycket. Det inte går att utesluta att Barbara är en manipulativ människa. Jag kan lägga in en brasklapp här. Vänligen ställ några kontrollfrågor till, till Barbara. Det finns enligt mig inte mycket där som Barbara inte har under sin kontroll och som hon vrider till så att det passar hennes agenda.

Som en avslutning på det här ska jag sammanfatta vad jag tycker om "förslag till beslut". Jag vill i så fall vända på frågan och kanske undra lite stillsamt varför den här utredningen överhuvudtaget gjordes. Hade det inte gått snabbare ifall domstolen tagit utdrag från mitt register direkt? Som jag ser det så är det huvudsakligen detta som ligger till grund för utredarnas bedömning. Det och min stund av ärlighet där jag beklagade mig över att jag var orolig för att min alkoholkonsumtion ökat p.g.a. det stressiga läget. Detta väljer man istället att tolka som att jag är en våldsam individ. Den som kallar sig för opartisk i det här läget är enligt mig en hycklare, men tyvärr har jag sett på för många ställen i den här utredningen att man bara tagit Barbaras påståenden och skrivit upp dessa som fakta, utan att man ifrågasatt dess sanningsvärde.

Jag hemställer även att Freja ska få träffa en pedagog utan varken hennes mamma eller storasyster närvarande. När jag fortfarande uppehöll mig i närheten så var jag det man inom psykiatrin kallar

för det ”svarta fåret” eller ”syndabocken” d.v.s. den person som fick skulden för allt. Det är nämligen så som dynamiken fungerar med någon som Barbara. Ida har alltid varit den som står på en piedestal, inom psykiatrin även kallad för favoriten eller ”the golden child”. Nu när jag är borta så befarrar jag att Freja fått ta över min roll, det ser dessutom ut som att både mamma och storasyster samarbetar med att isolera Freja.(bilaga 25)

Jag vill nu även passa på att be om ursäkt för alla hårda formuleringar och för att jag i mitt svar använt mig av känslöytringar. Men jag anser inte att ett sådant beteende som Barbara uppvisat borde lämnas utan ett straffansvar. Jag har en inspelning från mötet i Kista, (bilaga 7) där jag, min mamma och Barbara ”försökte” hitta en utväg. Dessa förhandlingar strandade och både min mamma och jag förstod att det inte skulle kunna gå att lösa detta på diplomatisk väg. Jag gjorde en anmälan mot Barbara för falskt tillvitelse, men bestämde mig att trots att åklagaren ville ta upp fallet igen att inte fullfölja målet. Jag vill ändå be rätten att beakta inspelningen, då jag anser att ifall ni finner dess bevisvärde som relevant så undanröjer den enligt mig Barbaras hela upplägg. Hon erkänner nämligen, även om det kanske är lite tvetydigt att hon iscensatte hela incidenten den 31 Mars 2017. Detta bara i syfte att bli kvitt mig. Att jag råkade träffa någon eller att jag inte var helt överens med hur hon skötte sin del i företaget vi skulle dra igång. Har enligt mig en avgörande betydelse, hennes påståenden om upprepad psykisk och fysisk misshandel blir därför tagna ur sitt sammanhang och kan enligt mig bara ses som just falsk tillvitelse. Med syfte att på ett ganska omoget sätt äventyra vårt samarbete. Jag anser också att hennes framfart orsakat en anseilig skada både för mig, men framförallt för Ida och Freja.

Det här kan bli hur långt som helst och jag känner därför att det kanske är dags att försöka avrunda nu. Men jag ska till sist kosta på mig en spydig kommentar, på 1600 talet brände man dem på bål, 2018 ger man dem ensam vårdnad? Jag kan tycka att häxprocesserna eller den spanska inkquisitionen båda var ganska klumpiga och totalitära processer när det begav sig, men jag är ganska säker att jag får medhåll när jag hävdar att den medicinska orsaken till att man försökte få bort vissa individer ur en sjuk samhällskropp var väldigt lik det vi ser idag. Mängden malignt manipulativa människor har ökat dramatiskt de senaste decennierna och jag kan ju tycka att det kanske är dags att se problemet för vad det är, man kan inte låta någon slingra sig genom livet, det blir inte rättvist för oss som vill göra rätt för oss.

Att föreslå att jag ska skicka vykort på högtidsdagar som enda kontaktyta med mina barn känns för mig som ytterligare en spark mot underlivet. Har Barbara nu fått alla sina önskningar uppfyllda? Låt mig summera hur jag ser på framtiden, det är förmodligen en trolig utgång att min mamma vräker Barbara ur bostaden på Rågångsvägen 14a. Det är också troligt att densamma åker till försäljning efter det, men detta är som sagt ännu inte slutgiltigt beslutat. I En sak är dock säker, ingen här kommer att kasta ut några barn, detta är något som vi vuxna får resonera om när problemet Barbara är under kontroll. Det är inte alls omöjligt att vi väljer att skaffa en ny bostad någon annanstans (t.ex. Visby eller kanske London) och att barnen naturligtvis då kommer erbjudas möjlighet att ha en ordnad och trygg tillvaro i densamma. Men allt detta är bara spekulationer idag och läget måste först bli hanterbart. Barnen behöver som jag ser det månader om inte år av terapi för att de åter ska kunna känna sig trygga och inte klämda under mammas ständiga kontroll. Men de har en Farsa som gärna vill vara där för dem när det blåser.

Slutligen en lista som beskriver innehållet i bilagorna.

- (1)
- (2) En inspelning från Annas telefonsvarare med meddelanden och förtäckta hot (sex meddelanden – 2018-05-27)
- (3) Samtal med Barbaras ombud
- (4) En inspelning från Annas telefonsvarare med meddelanden och förtäckta hot (två meddelanden – 2018-05-30)
- (5) Anastasiias personliga brev som hon gärna vill bifoga då hon uteblev från mötet med utredarna
- (6) SMS lista, bara för att Barbara hävdar att det förekommit hot
- (7) Röstupptagning i Kista centrum – bekännelse om falsk tillvitelse
- (8) Bilder på min dotter Ida, på ett sätt som ingen förälder vill se sin 14-åring
- (9) Röstupptagning med Ida där hon framför sin mors åsikter som sina egna (sexleksak)
- (10) Röstupptagning med Ida där hon framför sin mors åsikter som sina egna (ryss i bilen)
- (11) Ida ringer och vill ha hjälp med sin mamma (psykbrut) 2017-03-31, 12:20
- (12) Barbara ringer påverkad och Freja är upprörd 2017-03-31, 18:38
- (13) Barbara ringer påverkad och Freja är upprörd 2017-03-31, 18:39
- (14) Barbara ringer påverkad och Freja är upprörd 2017-03-31, 19:03
- (15) Inspelning av Barbaras beteende när hon lossas behöva polishjälp
- (16) Film som Barbara bifogat som bevis i mål T-9446-17, som enligt mig påvisar bristande förmåga att vara en förälder.
- (17) Film som Barbara bifogat som bevis i mål T-9446-17, som enligt mig påvisar bristande förmåga att vara en förälder.
- (18) Film som Barbara bifogat som bevis i mål T-9446-17, som enligt mig påvisar bristande förmåga att vara en förälder.
- (19) Inspelat telefonsamtal med Ida 2017-04-07, dagen för tragedin på Drottninggatan
- (20) Inspelat telefonsamtal med Barbara och Freja dagen innan Frejas 10-e födelsedag
- (21) Skolprojektet som jag hjälpte Ida och Hugo med, ett försök att inspirera till skolarbete, jag hjälpte dem bara med lite grafik,de gjorde allt annat själva.
- (22) Film från mina kameraglasögon på parkeringsplatsen där jag försökte få till en förlikning med Ida.
- (23) Röstupptagning av samtal med utredarna där de hävdar att jag kallar min dotter för ett monster
- (24) Röstupptagning av en hysterisk Ida som försöker slå sig fri, hemma hos farmor.
- (25) Röstupptagning där Ida säger att jag ska hålla mig borta från Freja.